

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΕΙΠΝΟ (Λουκ. 14, 16-24)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Χειμαδιό στις 14/12/2003)

1. Δείξε την πίστη σου

Το μήνυμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού σε μας είναι: «Προσέχετε, ο Θεός θέλει από σας, να δείξετε ότι πιστεύετε στην αιώνια ζωή, και σ' Αυτόν, και στα λόγια Του». Και το δείχνουμε όταν κάνουμε καλά έργα για τη Βασιλεία του Θεού, χωρίς να περιμένουμε από αυτά μισθό και απολαβή εδώ, στον κόσμο.

Γι' αυτό τα μεγαλύτερα έργα, που έχουν αξία για το Θεό, είναι εκείνα που δεν τα μαθαίνει ο κόσμος. Και μεγαλύτερη αξία από όλα έχει πάντοτε ο,τι καλό γίνεται μέσα στην καρδιά μας. Όταν δηλαδή αποφασίζουμε να κάνουμε το καλό επειδή το θέλει ο Θεός, όχι για τα μάτια των ανθρώπων. Είναι μακάριος ο άνθρωπος που διαλέγει το θέλημα του Χριστού. Θα απολαύσει την αιώνια Βασιλεία του Θεού. Θα του γίνει ανταπόδοση.

Αυτά τα λόγια είναι τα πιο σοφά, επειδή είναι η αλήθεια. Η μεγαλύτερη αλήθεια είναι: ο Θεός και το θέλημά Του. Όλα τα άλλα είναι ψεύτικα, μικρά, μηδαμινά. Εμείς βέβαια μερικές φορές λέμε: «Άντε περίμενε. Ποιός ξέρει τι γίνεται μετά τον θάνατο;» Με τα λόγια αυτά κάνουμε τον έξυπνο και πουλάμε καπατσούνη εις βάρος του εαυτού μας. Γιατί έρχεται, ξαφνικά ο θάνατος και όλα αυτά που απόκτησες, απόλαυσες, κατάφερες και γλέντησες, πού πάνε; Τι αξία έχουν; Έσβησαν και χάθηκαν! Αλλοίμονο, στον άνθρωπο, που την ημέρα που πεθαίνει, μένει γυμνός και φτωχός.

2. Καλή διάθεση, το ωραιότερο πράγμα

Ακούσαμε στο σημερινό Ευαγγέλιο ότι ο φιλόανθρωπος Θεός, που είναι Πατέρας στοργικός, έχει ετοιμάσει για μας τα αγαπητά πλάσματά Του, που μας έκανε κυρίαρχους στον κόσμο, την Επουράνιο Βασιλεία Του. Και μας λέει: «Μην αφήνετε τον καιρό της ζωής σας να πηγαίνει χαμένος. Κάθε ημέρα, κάνετε κάτι. Αγωνίζεσθε». Και όπως μας λέει η παραβολή του μεγάλου Δείπνου, ο

Θεός μάς καλεί κοντά του στέλνοντάς μας τους δούλους του και μας φωνάζει: «Σας περιμένω, όλα είναι έτοιμα, ελάτε».

Όταν οι καλεσμένοι άκουσαν την πρόσκληση αδιαφόρησαν. Ο ένας είπε: «εγώ αγόρασα χωράφι, πάω να το δω». Ο άλλος είπε: «αγόρασα βόδια και πάω να οργώσω τα χωράφια μου». Ένας άλλος είπε: «εγώ παντρεύτηκα, έχω γυναίκα και δεν έχω καιρό για τέτοια πράγματα».

Κάλεσαν κάποτε έναν, σε κάποια εκδήλωση χαράς. Αγαπητοί του άνθρωποι τον κάλεσαν. Εκείνος έτυχε να πίνει τον καφέ του, δεν θέλησε να τον αφήσει στη μέση και αδιαφόρησε.

Αν το φιλοσοφήσουμε λίγο, δεν διαφέρει πολύ το «πίνω τον καφέ μου και δεν έρχομαι» από το «αγρόν ηγόρασα, ζεύγη βοών έχω και γυναίκα έγημα». Τι δείχνουν αυτά; Δείχνουν, ότι εκείνοι που έδωσαν την απάντηση αυτή, είχαν μέσα τους καταφρόνηση. Για ποιόν καταφρόνηση; Για κείνον που τους καλούσε και για κείνα που θα απολάμβαναν κοντά Του.

Τι είναι η καταφρόνηση; Το χειρότερο πράγμα στον κόσμο. Δέχομαι να με απειλήσει ένας άνθρωπος, δέχομαι να με βρίσει, δέχομαι να με βλάψει, αλλά όχι και να με καταφρονεί! Για βάλτε τώρα στο μυαλό σας, τι είναι η καταφρόνηση, όταν στρέφεται προς τον Θεό και προς την αιώνια ζωή. Τι δείχνει ότι έχει ο άνθρωπος μέσα του;

Αν δεν υπάρχει χειρότερο, από το να αφήνει ο άνθρωπος τον εαυτό του να αισθάνεται καταφρόνηση ακόμη και για τον μικρότερο άνθρωπο, πόσο μάλλον για τον Θεό και για το θέλημά Του!

Τι λοιπόν πρέπει να κάνουμε; Να βάλουμε μέσα μας καλή διάθεση, που σημαίνει: «Εγώ, υποψιαζόμενος τι είναι, τι μπορεί να είναι η αιώνια ζωή, ψάχνω να την καταλάβω. Την αναζητώ».

Η καλή διάθεση είναι το ευκολότερο πράγμα, στον κόσμο. Γιατί να βάλω τη διάθεσή μου στο κακό, στο όχι, και να μη βάλω στο ναι, στο καλό; Είναι το ευκολότερο πράγμα, γιατί ούτε φροντίδες απαιτεί, ούτε ποδαρόδρομο, ούτε θυσία, ούτε κόπο. Τίποτα δεν απαιτεί.

Λέγει ένας Άγιος: «η καλή διάθεση είναι το ομορφότερο πράγμα στον κόσμο». Γιατί; Γιατί, το ομορφότερο πράγμα είναι, να αισθάνεσαι ευχαριστημένος από τον εαυτό σου και από τα έργα σου. Και οι άλλοι άνθρωποι, βλέποντας την πολιτεία σου, να λένε: «ειλικρινής άνθρωπος, συνεπής άνθρωπος, καλός άνθρωπος, μπορείς να στηριχτείς επάνω του». Και να αισθάνεσαι, ότι ο Θεός και οι άνθρωποι αναπαύονται σε σένα.

Υπάρχει μεγαλύτερο καλό στον κόσμο;

Και ποιό είναι το χειρότερο; Όταν πεθαίνεις και να αισθάνεσαι γυμνός και φτωχός. Και όταν ζεις και να αισθάνεσαι πεντακόσιες ενοχές. «Γιατί έκανα εκείνη την παλιοδουλειά; Τότε είχα γοητευτεί. Τώρα, μετά από ένα χρόνο που πέρασε, τι μου έμεινε; Τι κέρδισα; Τι ωφελήθηκα;»

Ξέρουμε, αδελφοί μου, λίγο πολύ όλοι, πόσο ταλαιπωρεί τον άνθρωπο, μία τέτοια εσωτερική κατάσταση. Και αν ακόμη υποθέσουμε ότι δεν τον ταλαιπωρεί εσωτερικά, όταν εμείς τον βλέπουμε, κάνουμε τον σταυρό μας και λέμε: «Θεέ μου! Γλύτωσέ μας από τέτοια κατάσταση» Γιατί όλοι θέλουμε ευγένεια, καλωσύνη και αγιοσύνη.

Οι μεγάλοι ψυχολόγοι της σημερινής εποχής λένε: «Κάθε άνθρωπος από μικρό παιδί, μέχρι που γερνάει θέλει τον πατέρα του τέλειο. Θα ήθελε να τον έβλεπε, ει δυνατόν, σαν την εικόνα του Χριστού». Γιατί τον θέλει να είναι σε τέτοια τελειότητα; Γιατί περιμένει από αυτόν κάτι καλό. Ποιό είναι το πρώτο; Στοργή, αγάπη, κατανόηση, δίδαγμα.

Και τη μητέρα του πώς την περιμένει κάθε άνθρωπος και πώς τη βλέπει; Σαν την εικόνα της Παναγίας. Τι δείχνει αυτή η διάθεση, την οποία κηρύττουν οι ψυχίατροι και οι ψυχολόγοι της σημερινής εποχής; Πως ο άνθρωπος, πλασμένος από το Θεό για το καλό, ψάχνει συνεχώς, για το καλό. Και πού το θέλει περισσότερο; Στον εαυτό του, στο σπίτι του, στον πατέρα του, στη μητέρα του, στ' αδέρφια του, στην παρέα του. Γιατί θέλει να το ζει κάθε στιγμή.

3. Εύκολος πλουτισμός

Είπε ο Χριστός: «σας λέγω, ότι αυτοί που καταφρόνησαν την πρόσκλησή Μου, δε θα πατήσουν στο σπίτι μου. Ουδείς γεύσεται μου του δείπνου».

Και είπε πάλι στους υπηρέτες του:

-Βγείτε έξω, μαζέψτε κόσμο, καλέστε άλλους.

-Ήρθαν Κύριε πολλοί, αλλά υπάρχει τόπος ακόμα.

-Πηγαίνετε ψάξτε όπου να είναι. Δεν ψάχνουμε για επισήμους, λέει ο Θεός. Όλοι είναι παιδιά μου. Βρείτε ανθρώπους να γεμίσει το σπίτι μου.

Τι σημαίνει αυτό αδελφοί μου;

Ο Θεός, δεν περιμένει να σε βρει καλόν σαν τον Άγιο Νικόλαο για να σε καλέσει στη Βασιλεία του. Βέβαια, μακάρι να τον φτάναμε τον άγιο Νικόλαο· θα είχαμε μεγάλη δόξα στον ουρανό. Τι καλύτερο, να φτάσεις την αγιωσύνη και την καλωσύνη του Αγίου Νικολάου; Αλλά μας λέει ο Θεός: «Δεν ζητώ από όλους να φτάσουν αυτήν την κορυφή, αυτό το ύψος. Αλλά να μην έχεις ούτε καλή διάθεση; Μια καλή διάθεση γυρεύω. Άμα, αρχίσεις να καλλιεργείς την καλή σου διάθεση, ξέρεις, τι πλούτο θα γεμίσεις, μέσα σε λίγο καιρό; Πλούτο μεγάλο!»

Πώς αποκτάμε καλή διάθεση;

Να πούμε ένα παράδειγμα: Μερικές φορές δυσκολευόμαστε να κάνουμε λίγη υπομονή. Πού είναι ανάγκη να κάνουμε υπομονή; Γίνεται κήρυγμα στην Εκκλησία και λέμε: «Σαν πολλά μας λέει, τότε θα τελειώσει να φύγουμε πέντε λεπτά νωρίτερα». Εδώ είναι που χρειάζεται λαχτάρα να ακούσουμε τον λόγο του Θεού και υπομονή, για να ωφεληθούμε πνευματικά.

Από τη στιγμή, που λέει ένας, «βρε, δεν τελειώνει, να φύγουμε», δεν έχει καλή διάθεση.

Αλλά και σε κάθε στιγμή της ζωής μας, για κάθε έργο μας, ακόμη και για το πιο μικρό, για μια «καλημέρα», μετρά αν το κάνουμε με καλή διάθεση. Και ή παίρνουμε μισθό από τον Θεό, ή τον χάνουμε τον μισθό μας. Είναι πολύ εύκολο πράγμα η καλή διάθεση.

Μας λέγει ο Χριστός: «αγωνιστείτε ν' αποκτήσετε καλή καρδιά, για να γίνονται τα έργα σας καλά». Γιατί έτσι ακόμα και αν φαίνονται μικρά, τιποτένια, έχουν μεγάλη αξία. Πού; Εκεί. Εδώ δεν φαίνεται η αξία τους. Εκεί στον ουρανό είναι τεράστια!

Ποιός ήταν ο μεγαλύτερος φίλος του Θεού;

Ο Πατριάρχης Αβραάμ.

Τι έκανε ο Αβραάμ; Κάτι πολύ απλό.

Είχε βέβαια αρκετά. Για την εποχή του ήταν ευκατάστατος. Αλλά κάθε ημέρα έλεγε: «Μήπως περνά εδώ κοντά κανένας φτωχός, πεινασμένος, οδοιπόρος; Γιατί να μην πιεί λίγο νεράκι και να μην φάει λίγο ψωμάκι;» Και έβγαινε στο δρόμο με ένα καλάθι και με ένα ασκί νερό, περίμενε τους περαστικούς και τους έδινε. Και άμα ήταν κουρασμένοι τους έλεγε: «ελάτε στο σπίτι να φάτε κάτι καλλίτερο, να ξεκουραστείτε. Και μετά συνεχίζετε.

Αυτή η καλωσύνη έκανε τον Αβραάμ, μαζί με την πίστη και την υπακοή που είχε στο θέλημα του Θεού, να γίνει ο μεγαλύτερος πατέρας των ανθρώπων. Το

παράδειγμά του είναι οδηγητικό.

Υπάρχει πιο ανόητος άνθρωπος από εκείνον που ακούει ότι υπάρχει Θεός, Βασιλεία Θεού και Αιώνια ζωή, και δεν κάνει τίποτε; Και δεν ψάχνει να βρει την Αιώνια ζωή;

Μέσα στην εκκλησία παρακαλούμε τον Θεό να μας δίνει φως και σύνεση. Να ξέρουμε τι κάνουμε και πως βαδίζουμε.

Μετά από λίγες ημέρες θα έχουμε την εορτή των Χριστουγέννων.

Για να την γιορτάσουμε καλά, ανακαινίζουμε την καρδιά μας με την εξομολόγηση. Και φροντίζουμε να φάμε όχι μόνο το γιορταστικό φαγητό των Χριστουγέννων, στο τραπέζι του σπιτιού μας, αλλά το φαγητό που θα μας προσφέρει ο Χριστός. Το Σώμα Του και το Αίμα Του μέσα από το Άγιο Ποτήριο. Κάνοντας έτσι, κάνουμε ένα άλμα, μια πορεία προς την Βασιλεία του Θεού. Τρώμε πίνουμε στο τραπέζι της Βασιλείας του Θεού μαζί με τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό.

Ας μας φωτίζει ο Θεός να κάνουμε για την ψυχή μας ο,τι καλλίτερο μπορούμε. Αμήν.-